

Povinný subjekt:

Česká konference rektorů
Žerotínovo nám. 9
601 77 Brno

k rukám předsednictva

Naše značka Praha
ZK Pha 144/2016 8. 7. 2016

Odvolání proti odmítnutí žádosti o informace

Vážení,

dne 23. 6. 2016 jsem Vám jako fyzická osoba – zastupitel České pirátské strany – zaslal žádost dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v níž jsem požadoval:

1. poskytnutí adresy stránky, na které zveřejňuje povinný subjekt informace podle vyhlášky č. 442/2006 Sb.
2. pokud taková stránka neexistuje či neobsahuje některé informace uvedené ve vyhlášce, žádám o poskytnutí všech informací podle citované vyhlášky
3. poskytnutí kopie objednávky, smlouvy a dokumentace uzavřené smlouvy týkající se lobbingu ve prospěch povinného subjektu jako klienta při schvalování změny zákona o registru smluv, jakož i kopie všech souhlasů a schválení těchto dokumentů příslušnými orgány povinného subjektu

Dne 8. 7. 2016 jsem obdržel odpověď od České konference rektorů, ve které bylo uvedeno, že první dvě ze tří požadovaných informací mi nemohou být poskytnuty, neboť se Česká konference rektorů nepovažuje za povinný subjekt ve smyslu § 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. U třetí požadované informace uvedla Česká konference rektorů, že nemá právní subjektivitu, a proto požadovanou informaci k dispozici nemá.

Skutečnost je taková, že Česká konference rektorů (dále jen „ČKR“) je zákonem předvídaným orgánem reprezentace vysokých škol České republiky složeným z představitelů vysokých škol (rektorů) ve smyslu § 92 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách. Z výroční zprávy ČKR za rok 2015 vyplývá, že v roce 2015 měla ČKR postupně 49-51 členů, z toho celý rok 26 rektorů veřejných vysokých škol, 2 rektory státních vysokých škol a zbytek rektory soukromých vysokých škol. Z čl. 6 odst. 6 a 7 statutu České konference rektorů a ze seznamu členů České konference rektorů je patrné, že rektori státních a veřejných vysokých škol na nejvyšším orgánu (plénu) disponují nadpoloviční většinou hlasů, neboť disponují 28 hlasy, zatímco rektori soukromých vysokých škol disponují celkem pouze 9 hlasy. Členství rektora veřejné vysoké školy v ČKR je pevně svázáno s jeho veřejnou funkcí rektora (čl. 3 odst. 1, 5

písm. b) statutu ČKR). Valnou většinou hlasovací síly (76 %) na plénu prostřednictvím rektorů veřejných vysokých škol disponuje veřejný sektor. Podle čl. 6 odst. 2 statutu plénum schvaluje a mění Statut ČKR, schvaluje rozpočet ČKR a volí a odvolává předsedu, místopředsedy a revizory účtů a vykonává další klíčové pravomoci. Veřejné vysoké školy, které jsou bez pochyby povinnými subjekty podle zákona č. 106/1999 Sb., mohou v ČKR vykonávat rozhodující vliv.

Česká konference není právnickou osobou, nýbrž je sdružením bez právní subjektivity (tzv. *societa*), které má vlastní statut. Podle čl. 10 odst. 6 je sídlem Kanceláře ČKR hostitelská vysoká škola, určená rozhodnutím pléna. Tajemník a eventuální další pracovníci Kanceláře ČKR jsou zaměstnanci hostitelské vysoké školy. Náklady na činnost Kanceláře ČKR včetně mezd jejích pracovníků jsou hrazeny z příjmů ČKR vedených odděleně v rozpočtu hostitelské vysoké školy. Podle čl. 11 odst. 2 statutu je hospodaření ČKR je vedeno v účetnictví hostitelské vysoké školy odděleně. Jednotlivé vysoké školy hradí schválený podíl na úhradě provozní nákladů ČKR formou zálohové faktury. Vyúčtování provede hostitelská vysoká škola po zjištění skutečně vzniklých nákladů ČKR za kalendářní rok. Podle výroční zprávy za rok 2014 je hostitelskou vysokou školou Kanceláře ČKR Masarykova univerzita se sídlem v Brně, která je jako veřejná škola sama o sobě povinným subjektem. Celé hospodaření České konference rektorů je tedy realizováno prostřednictvím Masarykovy univerzity, která je veřejnou institucí.

Z toho vyplývá, že Česká konference rektorů je v současné podobě zákonem předvídaným orgánem reprezentace vysokých škol v České republice, je z nadpoloviční většiny ovládána veřejnými vysokými školami, její účel je veřejný a její hospodaření a majetek jsou vedeny v účetnictví jiné veřejné instituce, a tedy je nutné ČKR považovat za veřejnou instituci ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. a nálezů Ústavního soudu ve věci Letiště Praha, s.p. I. ÚS 260/06. Proto mi měla informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, poskytnout.

Nic na tom nemůže změnit ani skutečnost, že ČKR nemá právní subjektivitu, neboť je jen societou (viz výše). Dle judikatury sama právní subjektivita není nezbytným předpokladem pro to, aby daný subjekt nemohl být považován za veřejnou instituci (a tedy povinný subjekt ve smyslu § 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím). Konkrétně lze z judikatury odkázat např. na nálezy ÚS ze dne 27. 2. 2003, sp. zn. III. ÚS 686/02, a nálezy ze dne 24. 1. 2007, sp. zn. I. ÚS 260/06. Správnímu orgánu prvního stupně by tato skutečnost měla být známa, neboť fakulty veřejných vysokých škol rovněž nemají právní subjektivitu a přesto jsou povinným subjektem.

Protože výrok rozhodnutí České konference rektorů i právní názor o povaze České konference rektorů jako soukromé instituce je nesprávný, podávám proti rozhodnutí odvolání podle § 16 zákona č. 106/1999 Sb. a navrhuji, aby nadřízený správní orgán v souladu s § 20 odst. 4 písm. b) téhož zákona a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k rozhodnutí správnímu orgánu prvního stupně se závazným právním názorem, že ČKR je veřejná instituce a poskytuje informace podle zákona č. 106/1999 Sb.

S pozdravem

Mgr. et Mgr. Jakub Michálek
zastupitel hl. m. Prahy